

PEC 1: Conceptes econòmics bàsics

- A) Llegeix dels apunts : “Manual per ser un bon ministre d'economia”:
- Tema 1: Conceptes econòmics bàsics.
 - Tema 2: Especialització, intercanvi i diner.
- B) Treballa els casos 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 associats als Temes 1 i 2.
- C) Llegeix del document “Lectures d'economia. PEC1” els articles:
- SEPE vs. EPA (art.1).
 - Hay vida más allá de la jornada completa (art. 2).
 - Por qué crece la población Activa (Carmen Alcaide) (art.3).
 - La importancia de los ERTES como instrumento amortiguador de la crisis (art.4).
 - Todo lo que siempre quiso saber sobre el IPC y nunca se atrevió a preguntar (art.5).
 - ¿Cuál es la inflación ideal? (art.6).
 - El dólar en Argentina: 6 tipos de cambio para detener la sangría. (art.9)
 - ¿Nos engañan los políticos cuando nos dan datos sobre la inflación? (art.10).
 - Un ejemplo de inflación de oferta: La inflación se disparó hasta el 6,5%, en diciembre 2021 (art.12)
 - La inflación en la zona Euro supera por primera vez el 9% (art.13)
 - La locura de las criptomonedas (art.14)
 - El Salvador se convierte en el primer país del mundo en adoptar el *bitcoin* como moneda legal (art.15)
 - ¿Algo a cambio de nada? La renta básica universal (art.16).

PROVA D'ESTUDI CONTINUAT 1 (PEC1)

EL LABERINT ECONÒMIC DE L'ARGENTINA I EL SEU NOU PROFETA

L'Argentina, amb uns 46 milions d'habitants, és un dels 30 països amb més producció de bens i serveis, PIB (PPP), del món. El seu Deute Públic és, aproximadament, d'uns 400.000 milions de dòlars, un 86% del PIB; el que suposa uns 7.265 € euros per habitant.

Per tenir una referencia, dir que Espanya, amb uns 48 milions d'habitants, es situa entre els 20 països amb més producció de bens i serveis, PIB (PPP), del món. El seu Deute Públic és, aproximadament, d'uns 1,7 bilions de dòlars, un 113% del PIB; que suposa uns 32.000 € euros per habitant.

En els últims 20 anys, llevat de l'excepció del període Macri (2015-2019), Argentina ha estat governada pel Kirchnerisme (una corrent de pensament peronista-esquerrana). Però al desembre del 2023 s'ha produït un gir radical en el govern d'Argentina, amb la victòria, a les eleccions presidencials, de Javier Milei; un polític neolliberal, fervent defensor del lliure mercat.

Breu història recent de la República d'Argentina

EL [model neoliberal desenvolupat pel President Carlos Menem \(1989-1999\)](#), per fer front a hiperinflacions superiors al 2000% (1989: 3.079%, 1990: 2314%), es va centrar en l'aplicació del [“Consens de Washington”](#), que va consistir en una apertura econòmica radical, eliminant moltes barreres al comerç internacional i liberalitzant

l'economia; en una desregulació de sectors econòmics (electricitat, gas, telefonia, ferrocarrils, transport aeri,...); en una privatització d'empreses estatals; en una política d'estabilitat monetària a través del compromís de mantenir la convertibilitat en una paritat fixe: 1 pes argentí = 1 dòlar; reformes laborals, afavorint la contractació i l'acomiadament de treballadors; en fomentar la inversió estrangera, etc. – va col·lapsar, a principis del segle XXI, amb la crisi del [corralito](#) de 2001-2002, que va provocar que Argentina experimentés índexs rècord de pobresa, i amb els estalvis dels argentins atrapat als bancs. Davant de l'esclat social produït pel *corralito*, el President Fernando de la Rúa va dimitir. A continuació, Argentina va [tenir cinc presidents en poc més d'una setmana](#), fins que el peronista Eduardo Duhalde va prendre les regnes. Aquest va a devaluar la moneda (la va baixar a un 40%, 1 peso =0,4\$), va ajustar l'economia i va repartir diners entre els més afectats.

Les eleccions presidencials del 2003 les va guanyar Néstor Kirchner, governador de la llunyana província patagònica de Santa Cruz. Aquest, en poc temps, es va allunyar de Duhalde i va construir un poder propi que va portar al fragmentat peronisme a alinear-se darrere d'ell.

L'èxit del Kirchnerisme

Kirchner va portar la bonança econòmica: Una moneda devaluada i molt competitiva, va coincidir amb un augment mundial de la demanda i del preu dels aliments; i Argentina, un dels grans productors mundials de cereals, va poder augmentar, significativament, les seves exportacions, cosa que va provocar que entressin moltes divises i que l'economia argentina creixés per sobre del 8%, entre el 2005 i el 2007, i amb una taxa d'inflació per sota del dos dígit. Amb l'impuls als judicis per crims de lesa humanitat, Kirchner es va convertir també en el referent de les organitzacions de drets humans i en un polític molt popular. Molts joves educats en el neoliberalisme dels anys noranta van veure en la versió progressista del peronisme una raó per entrar en la política.

Amb el vent a favor, Kirchner va donar ajuts estatals als més desfavorits —la pobresa va passar del 50% al 30%—, va potenciar el consum intern i va aixecar una altra bandera, la del desendeutament. El gener de 2006, i gràcies a les divises aconseguides, el Govern va cancel·lar de forma anticipada gairebé 10.000 milions de deute amb el Fons Monetari Internacional. Després de quatre anys de presidència, Néstor Kirchner va triar a la seva esposa com a successora. Cristina Kirchner va completar dos mandats consecutius (de 4 anys cadascun). En aquests anys es van aprovar les lleis de matrimoni igualitari i d'identitat de gènere, que van posar Argentina a la capdavant dels drets de les minories sexuals.

Desgast del Kirchnerisme

El 2015, després de dotze anys en el poder, el desgast del kirchnerisme era evident. La crisi del camp de 2009 —provocada per un augment d'impostos que va haver de ser retirat— el va posar en contra del motor econòmic del país sud-americà. Va superar el cop, però la desacceleració econòmica es va tornar a instal·lar des de llavors, així com la inflació -superior al 20%-, i es va revertir la corba descendent de la pobresa.

La gran crítica que se li fa al kirchnerisme consisteix en que l'activació de plans socials, amb subsidis generalitzats a la població necessitada, han fet d'Argentina un país on, fer *trampes* ha esdevingut una “pràctica normalitzada”, i on el *clientelisme polític* al partit kirchnerista es va convertir en una servitud; durant anys, el dia a dia de moltes famílies ha depès dels subsidis; en algunes províncies aquesta dependència ha arribat a, pràcticament, el 70% de la població; que viu, de forma molt precària, dels plans socials; els sindicats han passat a jugar el paper de “matons” al servei del

govern; part del poder judicial també s'ha venut al servei del govern; la corrupció ha impregnat la vida dels argentins i fer-se polític ha estat sinònim de fer-se ric. Tot això finançat, en absència d'ingressos públics suficients, amb l'emissió de diners; provocant una hiperinflació del 150%. Arribant a l'absurd que el dòlar tingui més de 10 tipus de canvi diferents, en funció de les operacions que es vulguin fer.

Avui, el 45% de la població argentina viu sota condicions de pobresa i els impostos son massa alts. La pressió fiscal en les explotacions agrícoles arriba al 70%. Inclús el 30% de la gent que treballa es considera pobre.

La decepció dels argentins amb el Govern ha estat enorme. Entre les primàries de 2019 i les de 2023, el peronisme kirchnerista va perdre gairebé la meitat dels vots: va passar de 12,2 milions a 6,4 milions.

A les darreries del 2023 la situació estava molt calenta: Amb una inflació superior al 140% interanual, un 40% de pobres, dèficit fiscal i comercial i les reserves del Banc Central en vermell. Un nou candidat polític es va convertir amb el protagonista del del futur d'Argentina. El transvasament de vots a les barriades pobres des del kirchnerisme cap al neoliberal Javier Milei han estat sorprenents. Si fa 20 anys la sortida va ser per l'esquerra, avui el país ha cridat la porta de la dreta.

Però, qui és Javier Milei?

Excel·lent coneixedor i divulgador de la teoria econòmica, amb bones relacions amb el trumpisme, el bolsonarisme i el partit espanyol d'ultradreta Vox. Nou President de la República d'Argentina, famós pel seu no-pentinat, per les seves freqüents intervencions histriòniques en tertúlies televisives, i la rotunditat, i la radicalitat, de les seves propostes econòmiques, antisistema, per resoldre el laberint argentí. Fonamentalista del "lliure mercat"; llibertari, que s'autodefineix com un anarcolliberal.

La ira de Milei ha captivat a molts argentins i canalitzat la frustració d'una societat, farta de la classe política, davant la disfunció econòmica crònica del seu país. L'any 2023, la inflació anual ha tancat quasi amb un 200%, superior a la de qualsevol altra part del món, excepte Veneçuela, Zimbabwe i Líban. Els impostos aclaparadors -amb una pressió fiscal que suposa el 32% del PIB, el 2023- ha portat a moltes empreses a operar fora dels llibres. Els controls de capital gairebé han fet impossible que els argentins comprin dòlars legalment, la moneda en la qual prefereixen estalviar. Això ha donat lloc a un gegantesc mercat negre de bitllets verds, (el dòlar-blue), el preu dels quals s'ha utilitzat com a indicador de l'estat de l'economia. A inicis de setembre, un dòlar en el mercat negre costava al voltant de 700 pesos, el doble que fa un any; al mes de gener del 2024, per un dòlar en el mercat negre es pagava ja al voltant de 1200 pesos, Fins a les eleccions primàries del mes d'agost, la cotització oficial era la meitat.

Tot això va fer, cada vegada més, atractives les propostes de Milei, qui afirmava que, per ser tan radicals, equivalien a un "pla motoserra". Milei va proposar dolaritzar l'economia, Va prometre retallar dràsticament la despesa, aixecar els controls de divises i preus i "eliminar" el Banc Central.

PROPOSTA ECONÒMICA DE MILEI

OBJECTIU: Eliminar el *Model de la Casta*. I qui és la *casta*?: Polítics-lladres, empresaris beneficiaris de negocis amb l'Estat, sindicalistes que traeixen als seus treballadors, professionals operadors venuts al poder (periodistes, analistes polítics, analistes econòmics, etc.)

Crítica de Milei al model de la casta

El *model de la casta* es basa en el principi de “on hi ha una necessitat social es crea un dret”. Però, diu Milei, resulta que les necessitats son infinites i els recursos son limitats. I aquestes necessitats infinites, convertides en drets, s’han de pagar. I com es paga tot això? Amb impostos?

El *model de la casta* defèn la *Justícia social*: Impostos: Treure diners als privilegiats per repartir als desfavorits. *Però això és una aberració!* Diu Milei: Robar a uns per donar a d’altres?. Això deriva en conseqüències perverses: canvi dels valors morals, es fomenta la passivitat, la ganduleria, es perd el sentit del sacrifici, de l’esforç, es castiga a l’emprenedor, es penalitza al creador de riquesa, es condemna als desfavorits a ser-ho per sempre (perquè si es posen a treballar, a tenir iniciatives professionals, perdran els ajuts socials)

El model de la *justícia social* frena la creació de riquesa, frena el creixement econòmic. Penalitza als emprenedors. *És antinatural!. És pervers!*, diu Milei. Segons ell, els creadors de riquesa haurien de ser considerats herois, doncs son benefactors socials.

Proposta de Milei: CANVI DE 180º: EL MODEL DE LA LLIBERTAT

Basat en el respecte total, incondicional, a la vida, la llibertat i la propietat.

Eixos del model de la llibertat:

- la propietat privada,
- la no ingerència de l'Estat en la vida de les persones
- la cooperació social
- la lliure competència
- la divisió del treball
- només es pot tenir èxit econòmic si es fabriquen millors productes o més barats.

Implementació de la proposta

Milei parla de 3 generacions de reformes. I planteja un programa a 35/50 anys.

Reformes de primera generació

- Reforma de l'Estat: Reduir la despesa pública (G) i els impostos (T). Reducció de l'Administració pública a la seva mínima expressió; Tancar o privatitzar els empreses públiques.
- Eliminar, al màxim, les regulacions i la burocràcia.
- Reduir a 8 els ministeris: Economia, relacions exteriors, Infraestructures, capital humà (Salut, educació i treball), seguretat, Justícia, Interior i Defensa.
- Dràstica reducció de la despesa pública (G): Acabar amb les despeses de l'obra pública (una de les despeses més grans de l'Estat Argentí i per on desapareixen molts diners): implementació del [sistema de participación público-privada](#); eliminació de transferències discrecionals a les províncies; eliminació de subsidis econòmics.
- Flexibilització del mercat laboral i introducció del subsidi d'atur.
- Apertura unilateral al comerç internacional.

- Reforma monetària: eliminació del Banc Central; dolaritzar l'economia; establir encaixos bancaris del 100% pels dipòsits a la vista.

ESTRUCTURA DE LES PRINCIPALS DESPESES DEL PRESSUPOST DE L'ESTAT A L'Argentina Kirchnerista

- Seguretat Social 45,1% (Pensions)
- Obra pública 19%
- Energia 10% (subsidis als empreses energètiques)
- Educació i cultura 6,1%
- Promoció Social 4,8% (Plans socials i de subsidis a la població necessitada)
- Salut 4,6%
- Transport 4,5% (subsidis al transport)

Milei creu que en aquest context (una vegada fetes les reformes de primera generació) és generarà una situació d'alt creixement econòmic, i el mercat laboral legal passarà de 6 a 14 milions de persones (es calcula que hi ha 8 milions de persones que treballen en l'economia submergida).

Reformes de segona generació

- Reforma del sistema "previsional" (de pensions) sense vulnerar drets
- Reducció del nombre de treballadors de l'administració pública (incentivant la retirada voluntària)
- Acabar el model "d'esclavitud/dependència". Eliminació de forma progressiva dels plans socials, a mesura que els seus antics beneficiaris es vagin incorporant al mercat de treball.

Reformes de tercera generació

- Reforma al sistema de salut, amb l'accés a la salut privada i competitiva de lliure empresa.; Reforma del sistema educatiu, amb la posada en marxa d'uns Vouchers, per tal que els estudiants puguin escollir la Universitat on anar.
- Aplicació d'un sistema de seguretat no invasiu per a la població.
- Eliminar la [coparticipació en la recaptació d'impostos](#).

Notícia del diari EL PAÍS (Ja amb Javier Milei com a President argentí)

Las primeras 10 medidas económicas del Gobierno de Javier Milei para Argentina (EL PAÍS 14-12-2023)

Luis Caputo, ministro de Economía, devalúa la moneda un 50% y anuncia drásticos recortes en el gasto público

Devaluación de la moneda

El peso argentino perdió este martes el 50% de su valor frente al dólar. La cotización oficial, que fija el Banco Central y sirve principalmente para el comercio exterior, pasó de 400 a 800 pesos. La medida no supone liberar el mercado de cambios. El dólar oficial convivirá con una decena de cotizaciones paralelas, algunas legales, como la que utilizan las empresas que dolarizan sus activos en pesos a través de la Bolsa, y otras ilegales, como el llamado dólar blue, al que acuden los ahorristas privados.

“De esta manera, beneficiamos a los exportadores con un mejor precio y equiparamos la carga fiscal para todos los sectores, dejando de discriminar al sector agropecuario”, ha dicho el ministro.

Suspensión de la obra pública

El Estado Nacional no licitará nuevas obras públicas; además, se cancelarán las licitaciones aprobadas cuyo desarrollo aún no haya comenzado. “La realidad es que no hay plata para pagar más obra pública que, como todos los argentinos sabemos, muchas veces termina en los bolsillos de los políticos o de los empresarios de turno. La obra pública ha sido siempre uno de los focos de corrupción del Estado y con nosotros eso se termina. Las obras de infraestructura en Argentina serán realizadas por el sector privado, ya que el Estado no tiene plata ni financiamiento para llevarlas a cabo”, ha dicho el ministro de Economía.

Reducción a los subsidios de energía y transporte

Caputo anticipó un drástico recorte de los subsidios a la energía y el transporte. De acuerdo con el ministro, el Estado sostiene artificialmente los precios bajos en las tarifas de estos servicios a través de subsidios. “La política siempre lo ha hecho porque de esa forma engañan a la gente haciéndoles creer que les ponen plata en el bolsillo. Pero como todos los argentinos ya se habrán dado cuenta, estos subsidios no son gratis, sino que se pagan con inflación. Lo que te regalan en el precio del boleto te lo cobran con los aumentos en el supermercado. Y con la inflación son los pobres los que terminan financiando a los ricos”.

Reducción de la plantilla del Estado

Milei prometió en campaña que despediría a miles de empleados a los que considera “ñoquis”, como se le dice en Argentina a aquellos que cobran un salario, pero no trabajan. Por ahora, el recorte afectará solo a los que tengan menos de un año de contrato. Según el ministro Caputo, esta es una práctica habitual en política que consiste en incorporar a familiares y amigos antes de la finalización de un término de mandato.

Suspensión de la publicidad oficial

El Gobierno no publicitará durante un año en la prensa. “Durante 2023, entre la presidencia y los ministerios se gastaron 34.000 millones de pesos en pauta. No hay plata para gastos que no sean estrictamente necesarios, y mucho menos, para sostener con plata de los contribuyentes medios que se crean solo para alabar las virtudes de los gobiernos de turno”, ha dicho.

Reducción en el número de ministerios y secretarías

En la nueva estructura del Estado argentino, los ministerios pasaron de 18 a 9, y las secretarías de 106 a 54. “Esto va a redundar en una reducción de más del 50% de los cargos jerárquicos de la política, y del 34% de los cargos políticos totales del Estado Nacional”, ha señalado Caputo.

Transferencias a las provincias en Argentina

Caputo, además, anunció la reducción “al mínimo” de las transferencias que el Estado Nacional hace a las provincias, que en muchos casos dependen de los fondos del Gobierno central para pagar salarios. Según el ministro, los recursos se han usado como moneda de cambio para intercambiar favores políticos.

Eliminación de los derechos de exportación

El ministro expresó que, una vez finalizada la emergencia, se avanzará en la eliminación del pago de todos los derechos de exportación, pues, según el funcionario, constituyen un gravamen perverso que entorpece el desarrollo de Argentina. Aunque habrá nuevas retenciones a las exportaciones.

Reemplazo del sistema SIRA

Caputo anunció el fin del sistema SIRA, por el cual el Estado decidía qué importadores tenían acceso, o no, a dólares para cancelar sus pagos en el exterior. Según el ministro, se reemplazará por un

sistema estadístico y de información que no requerirá de la aprobación previa de licencias. “Se termina así la discrecionalidad y se garantiza la transparencia del proceso de aprobación de las importaciones. El que quiera importar, ahora podrá hacerlo, y punto”, ha dicho. “Este es el camino correcto. Si seguimos por el otro camino, inevitablemente, vamos a ir a un escenario de mucha mayor pobreza, mucha mayor inflación y mucho mayor sufrimiento”. Las importaciones tendrán un gravamen del 17,5%.

Fortalecimiento de la ayuda social

Caputo ha advertido de que las nuevas medidas supondrán meses muy duros, sobre todo para los más pobres. Para paliar en parte el impacto negativo, habrá una subida en los montos que el Estado reparte a través de programas como la Asignación Universal por Hijo (AUH), la Tarjeta Alimentar, de la que dependen millones de familias.

En su campaña electoral Milei aseguró que el grueso del recorte iba a pagarlo la “casta política”; pero las medidas aprobadas estos días muestran que, por ahora, esto no es así. Se va a disparar la inflación y, muy posiblemente, va a ver una dura respuesta de trabajadores y movimientos sindicales.

Respon a les següents preguntes (sigues breu i concret)

Exercici 1.1 Com classificaries, després d'haver llegit el text de la PEC1, el tipus d'inflació que ha patit Argentina al llarg del 2022? Justifica la teva resposta.

Es pot classificar la inflació que ha patit Argentina durant els últims anys com a una inflació d'oferta, perquè com que el govern fomentava la inflació amb la impressió de diners, augmenta la massa monetària, devalua la moneda argentina, i en conseqüència els costos de producció també augmentaven. Per tant, a una caiguda a l'oferta i, així, una inflació d'oferta.

Exercici 1.2 Una de les primeres 10 mesures que ha pres el govern del president Javier Milei ha estat devaluar un 50% el valor del peso respecte al dòlar. Per què creus que ha pres aquesta mesura? A qui beneficia? Quines conseqüències pot portar?

Aquesta mesura és bastant radical. En primer lloc, totes les persones amb salari fix o pensions veuran reduït el seu poder adquisitiu a la meitat, en tant que tots els béns i serveis provinents de l'exterior duplicaran el seu cost, i per tant augmentant el cost de vida. Després aquesta mesura pretén incitar a què les empreses exportin els seus productes atès que els béns i serveis que ofereix Argentina són més econòmics en comparació als altres països.

En conclusió, aquesta mesura és més per fomentar les exportacions del sector nacional, encara que moltes persones veuran un augment al seu cost de vida bastant extrem.

Exercici 1.3 Dins la classificació que fa l'ortodòxia econòmica, com classificaries el tipus d'atur que es pot generar, conseqüència de la devaluació del pes argentí?

Podem classificar el atur que es generarà com atur cíclic, aquest és ocasionat per les fluctuacions econòmiques.

Exercici 1.4 Es correcte dir que inflació i IPC son sinònims? en què es diferencien? Què significa tipus d'interès reals negatius?

No és del tot correcte dir que son sinònims, però si semblants. La inflació és el percentatge que ha pujat el cost general en comparació al any anterior. Mentre que l'IPC obvia diferents productes on la seva fluctuació de preu es bastant regular, o variable per diferents condicions (conflictes bèl·lics, clima, ...).

El tipus d'interès real negatiu és quan la inflació es superior al preu nominal dels diners.

Exercici 1.5 Si el president d'Argentina, Javier Milei, per tal d'evitar el col·lapse de la seva economia instaurés una renda bàsica universal (RBU) pels seus ciutadans, finançada a través de l'emissió de nous pesos per part del Banc Central d'Argentina, de 100.000 pesos/mes (1peso=0,0029 dòlar) quines creus que podrien ser les conseqüències sobre l'economia d'Argentina? Raona la resposta.

En primer lloc, estaria endarrerint el procés de dolarització d'Argentina imprimint pesos. Després també podem destacar que imprimir pesos, fomentaria un cop més que la inflació augmentes. També podria fer que el peso es tornés a devaluar a poc a poc, afavorint les exportacions i desfavorit les importacions. Finalment, podria desincentivar la participació en el mercat laboral, sobretot a feines de baixa remuneració.

Exercici 1.6 Si el ministre de Economia d'Argentina, Luis Caputo, et demanés consell per instaurar una "renda bàsica universal" pels seus ciutadans de forma poc conflictiva i efectiva que li proposaries?.

Primer de tot, intentaria fer una prova pilot amb alguna comunitat específica, d'aquesta manera podríem avaluar com es comporta amb aquella comunitat i modificar-la en funció del seu comportament. Si funcionés bé podríem expandir la RBU a poc a poc entre les diferents comunitats i tornar a veure quins aspectes s'han de modificar per així poder finalment instaurar l'RBU a tot el país tan ben refinats com sigui possible. El que sí que es podria proposar és no repartir-ho entre tots els ciutadans, ja que d'aquesta manera el que fariem seria augmentar la massa monetària i, per tant, la inflació. Seria millor implementar uns requisits mínims per la concessió d'aquesta renda i d'aquesta manera intentar equilibrar la balança de distribució de la renda.

Exercici 1.7 Si et diguessin que el problema d'Argentina és que està patint una estagflació. Què significa això? Quina diferència hi ha amb una recessió, d'acord amb l'ortodòxia econòmica.

Això significaria que el país està veient augmentat el seu atur conjugat amb un augment molt significatiu de la inflació poden arribar a un estancament econòmic, fent que el país entri amb una crisi econòmica o fins i tot a una recessió. Una recessió es

caracteritza per la disminució generalitzada de l'activitat econòmica durant un període de més de 3 trimestres, on el PIB i la producció de béns i serveis disminueix, i finalment l'atur segueix en constant augment.

Exercici 1.8 Si el President Javier Milei, et demanés consell sobre la intenció de “dolaritzar” l'economia Argentina (és a dir, eliminar el peso i utilitzar el dòlar com a moneda de curs legal a l'interior del seu territori), quin anàlisi li faries sobre les avantatges i desavantatges de fer-ho?

Avantatges: la dolarització pot arribar a estabilitzar l'economia d'Argentina, seguidament pot arribar a parar el procés d'inflació. També augmenta la confiança i fomenta que inversors estrangers inverteixin al país. Finalment facilita el comerç amb països estrangers.

Desavantatges: Un dels desavantatges més grans és que perds totalment el control sobre la teva moneda i depens totalment del país al qual pertany (EUA). Seguidament, és un procés costós i difícil, perquè s'ha de fer una conversió a tots els contractes. Per acabar l'economia esdevé molt més perceptible a fluctuacions econòmiques i polítiques dels EUA.

Exercici 1.9 Raona sobre les avantatges i les desavantatges per l'economia Argentina de la possible acceptació del bitcoin com a moneda de curs legal. Raona la resposta

L'acceptació del bitcoin com a moneda de curs legal pot portar tant beneficis com desavantatges. En primer lloc, podem dir que els ciutadans tindran un control total sobre els seus diners perquè és una moneda descentralitzada. Mentre que el bitcoin té una protecció natural contra la inflació que limita el nombre de monedes en circulació.

Però per l'altra banda, és una moneda altament volàtil, amb la que tant pots augmentar els teus estalvis, com fer que es redueixin a la meitat o més. Pel govern seria bastant difícil instaurar una legislació perquè és una moneda que és bastant difícil de seguir el seu rastre i, per tant, difícil de saber qui fa que.

Exercici 1.10 S'estima que Argentina ha patit una inflació de quasi un 200% anual, l'any 2023. Quines son les conseqüències (d'una hiperinflació) -segons l'ortodòxia acadèmica- que això pot tenir sobre la població (cita 4)?

La hiperinflació té moltes conseqüències negatives, per començar causa que la gent es llenci a comprar les coses encara que no les necessiti perquè el seu valor augmentarà sense parar (provoca que la demanda és molt major que l'oferta). Molta gent surt del país emportant-se els seus capitals. Algunes empreses poden pensar que han obtingut benefici, però en realitat han perdut diners i finalment el preu deixa de ser informador de la situació del mercat.

Exercici 1.11 Es calcula que a Argentina la taxa d'atur per l'any 2023 va ser d'un 7,6%, tenint una “taxa activitat” d'un 48,3%. Si la seva “taxa d'activitat” augmentés fins el 60% què creus que passaria, molt probablement, a curt termini, amb la seva taxa d'atur? Augmentaria? Disminuiria? Raona la resposta.

A curt termini voldria dir que hi ha més gent treballant, ja que la taxa d'activitat es calcula amb (població activa major de 16 / població activa amb capacitat legal de treballar). Per tant, si augmentem això, vol dir o que augmenta la població activa major de 16 o reduïm la població activa amb capacitat legal per treballar.

Exercici 1.12 Explica breument, i acadèmicament, com pot ser que en una economia hi hagin molts més diners que els que s'han emès físicament. Els bancs ens estafen?

Això passa perquè els bancs, al cap i a la fi, són una empresa que busca fer diners. Per tant, en fer un ingrés amb un compte, el banc pot fer préstecs amb ell per així després guanyar més diners. A Europa el banc pot moure el 99% dels nostres diners al compte. Com a resultat, un euro físic, és igual a cent euros dins del banc.

Exercici 1.13 Per què es diu que el control dels lloguers pot ser, en molts casos, la tàctica més eficient, després dels bombardejos, per destruir una ciutat?

Perquè si fem un control dels lloguers fent que el preu sigui baix i no rendible, els propietaris abandonaran la seva propietat fent el manteniment mínim o fins i tot nul, pel fet que ja no és rendible mantenir aquesta propietat. Per tant, la majoria intentaran vendre la propietat l'abans possible.

Exercici 1.14 Si afirmem que, en els darrers anys, en el cas espanyol, la funció de Lorenz ha empitjorat, què estem afirmant, segons a l'ortodòxia econòmica.

Estem afirmant que la renda a Espanya està cada cop menys distribuïda això vol dir que la riquesa està més concentrada en menys persones.

Exercici 1.15 Què opines sobre la idea d'algun líder polític, de que una manera de fer el nostre país més competitiu seria un descens important en els sous dels treballadors, aconseguint un descens dels costos de producció, un abaratiment dels nostres productes i un augment de les nostres exportacions?

La idea no seria gaire ètica ni moral. Hem de tenir en compte que tota la gent qualificada que formem al nostre país buscarà ofertes laborals a altres països, donat que el cost de vida no seria sostenible, per tant, reduïrem l'eficiència i productivitat del país.

Exercici 1.16 L'explicació que dona l'economia al fet que la funció d'oferta a curt termini tingui pendent positiva és que a, curt termini, els costos marginals son creixents. A què es degut que, a curt termini, els costos marginals siguin creixents.

Perquè a curt termini hem de fer una inversió bastant gran per poder tindre més oferta del producte, però a llarg termini aquests costos s'haurien de veure amortitzats.

Exercici 1.17 Defineix "cost d'oportunitat" breument, i explica el per què aquest és creixent.

El cost d'oportunitat és el valor de la millor alternativa a la qual es renuncia quan es pren alguna decisió. És el benefici que deixem d'obtenir en escollir una opció en comptes d'un altra. Es creixent perquè amb la globalització cada cop tenim més alternatives entre les que escollir, i doncs el cost d'oportunitat augmenta.

Exercici 1.18 Un dels compromisos de Javier Milei en el seu programa econòmic és, una vegada dolaritzada l'economia Argentina i eliminat el seu Banc Central, augmentar l'encaix bancari/coeficient de caixa al 100%. En quant afectarà això a la capacitat dels bancs en crear diners?

Això afecta que els bancs no podran generar cap mena de diners perquè no podran fer moviments amb cap dels diners que ingressa el client.

Exercici 1.19 Paul Krugman redueix els objectius de política econòmica a 3. Quins son aquests?

Distribució equitativa de la renda, Productivitat, Plena ocupació.

Exercici 1.20 A Espanya la taxa d'inflació interanual general, al desembre del 2023, es va situar en el 3,1%, mentre que la taxa d'inflació subjacent interanual es va situar en un 3,8%. Fes un anàlisi del que vol dir tot això:

Podem veure que la inflació subjacent és major a la inflació interanual general, podem predir que la inflació pujarà, principalment perquè la inflació té en compte productes que el seu preu pot variar per efectes mediambientals o bèl·lics. Com pot ser amb aquest cas la guerra d'Ucraïna amb el gas rus. Per tant, sense tenir això en compte podem dir que tindrà tendència a pujar però no amb seguretat.